

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

Kopēja imigrācijas politika Eiropai — principi, darbības un instrumenti

P6_TA(2009)0257

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par kopēju imigrācijas politiku Eiropai: principi, darbības un instrumenti (2008/2331(INI))

(2010/C 184 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 17. jūnija paziņojumu “Kopēja imigrācijas politika Eiropai. Principi, darbības un instrumenti” (COM(2008)0359),
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2008. gada 26. novembra atzinumu par kopēju imigrācijas politiku Eiropai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu, ko Eiropadome pieņēma 2008. gada 15. un 16. oktobrī ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvu 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (Atgriešanas direktīva) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 863/2007, ar ko izveido mehānismu ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību izveidei ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kurš iesniegts kādā no dalībvalstīm (pārstrādāta versija) (COM(2008)0820),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 17. oktobra paziņojumu “Viens gads kopš Lisabonas: Āfrikas un ES partnerība darbībā” (COM(2008)0617),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. februāra paziņojumu “Sagatavojot nākamos soļus robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā” (COM(2008)0069),
- ņemot vērā Komisijas darba dokumentu “ES plāna par labāko cilvēku tirdzniecības apkarošanas un novēršanas praksi, standartiem un procedūrām īstenošanas novērtējums un uzraudzība” (COM(2008)0657),
- ņemot vērā kopējo Āfrikas un ES stratēģiju un tās pirmo rīcības plānu 2008.–2010. gadam – Stratēģiskā partnerību –, par ko vienotās Āfrikas un ES augstākā līmeņa sanāksmē 2007. gada 8. un 9. decembrī Lisabonā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 30. novembra paziņojumu “Vispārējā pieeja migrācijas jautājumiem un tās attīstība gada laikā: ceļā uz visaptverošu Eiropas imigrācijas politiku” (COM(2006)0735),

⁽¹⁾ OV C 76, 31.3.2009., 34. lpp.⁽²⁾ Padomes dokuments Nr. 13440/08.⁽³⁾ OV L 348, 24.12.2008, 98. lpp.⁽⁴⁾ OV L 199, 31.7.2007, 30. lpp.⁽⁵⁾ Padomes dokuments Nr. 7204/08.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

- ņemot vērā Hāgas programmu brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšanai Eiropas Savienībā, ko Eiropadome pieņēma 2004. gada 4. un 5. novembrī,
- ņemot vērā Tamperes programmu, ko Eiropadome pieņēma 1999. gada 15. un 16. oktobrī, kas izveidoja saskaņotu pieeju imigrācijas un patvēruma jomā,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūciju “Kopējās Eiropas patvēruma sistēmas nākotne” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 19. februāra Nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūciju par Direktīvas 2003/9/EK, ar ko paredz patvēruma meklētāju un bēgļu uzņemšanas noteikumus, īstenošanu Eiropas Savienībā – LIBE komitejas 2005.–2008. gada vizītes ⁽³⁾,
- ņemot vērā tās 2008. gada 18. decembra rezolūciju par *FRONTEX* aģentūras un Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas (*EUROSUR*) novērtējumu un turpmāko attīstību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā tās 2008. gada 20. novembra Nostāju par priekšlikumu Padomes Direktīvai par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā tās 2008. gada 20. novembra Nostāju par priekšlikumu Padomes Direktīvai par apvienotu pieteikšanās procedūru, lai trešo valstu valstspiederīgajiem izsniegtu apvienotu uzturēšanās un darba atļauju dalībvalsts teritorijā, kā arī par vienotu tiesību kopumu trešo valstu darba ņēmējiem, kuri likumīgi uzturas dalībvalstī ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā tās 2008. gada 2. septembra rezolūciju par Dublīnas sistēmas novērtējumu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā tās 2008. gada 23. aprīļa Nostāju par priekšlikumu Padomes Direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/109/EK, iekļaujot tās darbības jomā starptautiski aizsargātas personas ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā tās 2007. gada 26. septembra rezolūciju par legālās migrācijas politikas plānu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā tās 2007. gada 26. septembra rezolūciju par trešo valstu pilsoņu nelegālās imigrācijas apkarošanas politikas prioritātēm ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā tās 2006. gada 6. jūlija rezolūciju par stratēģijām un līdzekļiem imigrantu integrācijai Eiropas Savienībā ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Amsterdamas līgumu, saskaņā ar kuru pilnvaras un atbildība par imigrācijas un patvēruma jomām tiek piešķirtas Kopienai, un EK līguma 63. pantu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0087.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0069.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0047.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0633.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0557.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0558.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0385.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0168.

⁽⁹⁾ OV C 219 E, 28.8.2008, 215. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 219 E, 28.8.2008, 223. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 303 E, 13.12.2006, 845. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Kultūras un izglītības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atziņumus (A6-0251/2009),
- A. tā kā migrācija uz Eiropu notiks vienmēr, kamēr vien Eiropas un citu pasaules reģionu labklājība un dzīves kvalitāte ievērojami atšķirsies;
- B. tā kā kopēja pieeja imigrācijai ES ir kļuvusi par nepieciešamību, jo īpaši kopējā teritorijā bez iekšējās robežkontroles, kad vienas dalībvalsts darbībai vai bezdarbībai ir tieša ietekme uz citām dalībvalstīm un ES kopumā;
- C. tā kā slikta migrācijas pārvaldība var kaitēt mērķa valsts sociālajai kohēzijai, kā arī izcelsmes valstīm un migrantiem pašiem;
- D. tā kā legālā migrācija rada iespēju, no kuras migranti, viņu izcelsmes valstis (tās iegūst no migrantu naudas pārvedumiem) un dalībvalstis var gūt labumu; tā kā progresam legālās migrācijas jomā jānotiek līdztekus efektīvai darbībai nelegālās imigrācijas apkarošanas jomā, jo īpaši atgādinot, ka šāda imigrācija veicina tādu noziedzīgu grupējumu pastāvēšanu, kas nodarbojas ar cilvēku tirdzniecību;
- E. tā kā patiesi kopējas Kopienas migrācijas politikas pamatā jābūt ne vien nelegālās migrācijas apkarošanai, bet arī sadarbībai ar trešām valstīm un tranzīta valstīm un atbilstīgai migrantu integrācijas politikai;
- F. tā kā Eiropas migrācijas politikai jāatbilst starptautisko tiesību normām, jo īpaši tām, kas attiecas uz cilvēktiesībām, cilvēka cieņu un tiesībām uz patvērumu;
- G. tā kā ES ir viesmīlīga vide tiem, kam ir piešķirtas uzturēšanās tiesības, vai tie būtu migranti, kuri ieradušies darba, ģimenes atkalapvienošanās vai studiju nolūkā, vai personas, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, un tādai tai jābūt arī turpmāk;
- H. tā kā pēdējās desmitgadēs migrantiem ir bijusi īpaša nozīme ES un Eiropas projekta attīstībā, turklāt ir svarīgi atzīt gan viņu nozīmi, gan to, ka Eiropas Savienībā arī turpmāk vajadzīgs migrantu darbaspēks;
- I. tā kā saskaņā ar Eurostat datiem iedzīvotāju novecošana ES kļūs par realitāti vidējā termiņā, paredzot, ka darbaspējīga vecuma iedzīvotāju skaits līdz 2060. gadam, iespējams, samazināsies gandrīz par 50 miljoniem; tā kā imigrācija var būt nozīmīgs stimuls, lai nodrošinātu labus ekonomiskās darbības rezultātus Eiropas Savienībā;
- J. tā kā Lisabonas stratēģijas izaugsmes un darba aspektus var negatīvi ietekmēt iespējams darbaspēka trūkums, kas varētu apgrūtināt tās mērķu sasniegšanu, un tā kā bezdarbs šobrīd pieaug; tā kā īstermiņā šo darbaspēka trūkumu varētu mazināt, īstenojot atbilstīgu un strukturētu ekonomiskās imigrācijas pārvaldību;
- K. tā kā migrantiem bieži vien jāstrādā pagaidu darbi, zemas kvalifikācijas darbi vai darbi, kam viņi ir pārāk augstu kvalificēti;
- L. tā kā ES arī jāpalielina centieni, lai ES iekšienē risinātu darbaspēka un prasmju trūkuma problēmas, darbā pieņemto pašreiz nepietiekami nodarbinātas personas, piemēram, personas ar spēju traucējumiem, nepietiekami izglītotas personas vai ilgstošos bezdarbniekus, kuri pastāvīgi uzturas ES kā patvēruma meklētāji;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

M. tā kā ES pastāvīgi pieaug imigranšu skaits – apmēram 54 % no visiem imigrantiem ir sievietes;

N. tā kā vairākums imigranšu saskaras ar nopietnām integrācijas problēmām un grūtībām piekļūt darba tirgum, ko izskaidro viņu zemais izglītības līmenis, negatīvie stereotipi un paradumi, kas raksturīgi izcelsmes valstīm, kā arī dalībvalstīs pastāvošie negatīvie stereotipi un diskriminācija; tā kā, neskatoties uz to, daudzas jaunas sievietes ar augstu izglītības līmeni brauc uz ES valstīm, lai nodarbotos ar salīdzinoši nekvalificētu darbu,

Vispārīgi apsvērumi

1. pauž lielu atbalstu tādas kopējas Eiropas imigrācijas politikas izveidei, kura būtu balstīta uz augstu politiskās un operatīvās solidaritātes līmeni, savstarpēju uzticēšanos, pārredzamību, partnerību, dalītu atbildību un kopējiem centieniem, izmantojot kopējus principus un konkrētus pasākumus, kā arī uz vērtībām, kas iekļautas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;

2. atkārto, ka migrācijas plūsmu pārvaldībā jāizmanto saskaņota pieeja, ņemot vērā ES un tās dalībvalstu demogrāfisko un ekonomisko stāvokli;

3. uzskata, ka kopējas imigrācijas politikas izveidi varētu veicināt plašāka un regulāra apspriešanās ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, piemēram, organizācijām, kas darbojas migrantu kopienu labā un sadarbībā ar tām;

4. pauž nožēlu, ka līdz šim ir pārāk maz izdarīts, lai izveidotu kopēju legālās imigrācijas politiku, un atzinīgi vērtē jaunus juridiskos instrumentus, kas pieņemti saistībā ar kopējo Eiropas legālās imigrācijas politiku;

5. uzsver, ka saskaņota un līdzsvarota kopēja Eiropas imigrācijas politika palielina uzticamību Eiropas Savienībai attiecībā ar trešām valstīm;

6. atkārto, ka migrācijas efektīvai pārvaldībai nepieciešama reģionālo un vietējo iestāžu līdzdalība un patiesas partnerattiecības un sadarbība ar izcelsmes un tranzīta trešām valstīm, jo šīm valstīm bieži rodas iespaids, ka lēmumi tām tiek uzspiesti vienpusēji; uzsver, ka šādu sadarbību var īstenot vienīgi tad, ja trešā valsts ievēro starptautiskās cilvēktiesību un aizsardzības normas un ja tā ir parakstījusi 1951. gada Ženēvas Konvenciju par bēgļu statusu;

7. uzskata, ka imigrācija ES nav risinājums tām problēmām, ar kurām saskaras jaunattīstības valstis un ka kopēja imigrācijas politika jāapvieno ar efektīvu politiku izcelsmes valstu attīstības jomā;

8. atzinīgi vērtē iepriekšminēto Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu un darbības, instrumentus un priekšlikumus, kurus Komisija ierosināja iepriekšminētajā paziņojumā "Kopēja imigrācijas politika Eiropai. Principi, darbības un instrumenti"; aicina Padomi un Komisiju ātri pāriet pie šo saistību īstenošanas fāzes;

9. atzinīgi vērtē Lisabonas līguma institucionālo ietekmi, jo īpaši koplēmuma procedūras un kvalificēta balsu vairākuma paplašināšanu, ietverot visas imigrācijas politikas jomas, kā arī ES kompetences precizējumu attiecībā uz vīzām un robežkontroli, ES kompetences paplašināšanu patvēruma jomā un ES kompetences paplašināšanu saistībā ar legālo un nelegālo imigrāciju;

10. uzskata, ka kopējā imigrācijas politika neizbēgami prasa arī kopējas patvēruma politikas izveidi, un atgādina ziņojumu par Kopējās Eiropas patvēruma sistēmas (KEPS) nākotni un Komisijas priekšlikumu regulai par Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveidi;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

Labklājība un imigrācija*Legālā migrācija*

11. uzskata, ka legālā migrācija vēl joprojām ir nepieciešama, lai atbildētu uz Eiropas demogrāfiskajām, darba tirgus un prasmju vajadzībām, kuras rada demogrāfiskā lejupslīde un novecošanas ietekme uz ekonomiku; legālā migrācija arī veicina trešo valstu attīstību, pateicoties zināšanu un zinātības apmaiņai, kā arī migrantu naudas pārvedumiem; aicina veidot drošas sistēmas, kuras atvieglo šos līdzekļu pārvedumus uz trešām valstīm;
12. uzskata, ka legālai migrācijai jābūt nelegālās imigrācijas alternatīvai, jo tas ir likumīgs, drošs un organizēts veids, kā ieceļot Eiropas Savienībā;
13. atgādina, ka Komisijas prognozēs norādīts, ka līdz 2050. gadam būs vajadzīgi 60 miljoni migrējošo darba ņēmēju, un tam ir nepieciešama legālās migrācijas kanālu atvēršana;
14. uzsver visaptveroša ES prasmju un tirgus vajadzību izvērtējuma nepieciešamību; tomēr uzskata, ka katrai dalībvalstij pašai jākontrolē cilvēku skaits, kas nepieciešams darba tirgus prasību apmierināšanai, un pārejas pasākumu piemērošanas laikā jāievēro Kopienas priekšrocības princips;
15. atbalsta valstu "imigrācijas profilu" izveidi, sniedzot kopskatu par situāciju imigrācijas jomā katrā dalībvalstī konkrētā laikā un darba tirgus vajadzības nosakot par šo profilu galveno aspektu;
16. atkārto, ka ir jāpalielina ES pievilcība augsti kvalificētu darba ņēmēju acīs, tostarp sniedzot informāciju par galamērķa un uzņemošo valstu darba tirgiem, vienlaikus ņemot vērā, kā tas var ietekmēt intelektuālā darbaspēka emigrāciju izcelsmes valstīs; uzskata, ka intelektuālā darbaspēka emigrāciju var mazināt ar pagaidu vai cirkulārās migrācijas palīdzību, organizējot apmācību izcelsmes valstīs, lai tādējādi saglabātu nodarbinātību galvenajās nozarēs, jo īpaši izglītībā un veselības aprūpē, un parakstot sadarbības nolīgumus ar izcelsmes valstīm; aicina dalībvalstis aktīvi nepiesaistīt darba ņēmējus no jaunattīstības valstīm, kas cieš no cilvēkresursu trūkuma galvenajās nozarēs, piemēram, veselības aprūpē un izglītībā;
17. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt mehānismus, pamatnostādnes un citus instrumentus, lai sekmētu cirkulāro un pagaidu migrāciju, kā arī sadarbībā ar izcelsmes valstīm īstenot pasākumus, lai kompensētu cilvēkresursu samazināšanos, piedāvājot konkrētu atbalstu profesionāļu apmācībai galvenajās nozarēs, ko nelabvēlīgi ietekmējusi augsti kvalificētu darba ņēmēju aizplūšana;
18. atzinīgi vērtē pieeju, kas saistībā ar kopējo legālās imigrācijas politiku ierosināta dokumentā par "zilo karti", tomēr aicina dalībvalstis panākt lielāku progresu attiecībā uz kopējiem noteikumiem imigrācijas politikas jomā, kas neaprobežojas ar augsti kvalificētiem darba ņēmējiem;
19. pauž gandarījumu par to, ka ir pieņemta "zilā karte", kura attiecas uz to trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem un kuras mērķis ir veicināt augsti kvalificētu darbinieku nodarbinātību, un mudina Komisiju iespējami drīz sagatavot iniciatīvas arī saistībā ar citām nodarbinātības kategorijām, tostarp lai turpmāk novērstu nelegālu imigrāciju un neregistrētu imigrantu izmantošanu;
20. aicina veikt jaunus pasākumus, lai vairāk veicinātu studentu un zinātnieku uzņemšanu un viņu pārvietošanos ES teritorijā;
21. vērš uzmanību uz to, cik būtiski ir atzīt imigrantu prasmes, īpašu uzmanību pievēršot imigrantu izcelsmes valstī iegūtajai formālajai, neformālajai un informālajai izglītībai; uzskata, ka šāda atzišana ļaus cīnīties pret iemaņu zudumu, ko šobrīd bieži var novērot imigrantu un jo īpaši sievietu vidū, kuras bieži vien strādā darbu, kas ir zemāks par iegūtās kvalifikācijas līmeni;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

22. aicina Komisiju turpmākajos dokumentos šajā jomā ņemt vērā jautājumu par prasmju atzīšanu un mūžizglītības veicināšanu, vienlaikus nodrošinot, ka dalībvalstis sniedz imigrantiem iespēju apgūt uzņemošās valsts valodu, lai nodrošinātu imigrantu sociālo, profesionālo un kultūras integrāciju Eiropas Savienībā un sniegtu iespēju lielākā mērā atbalstīt viņu bērnu izaugsmi; turklāt aicina Komisiju izmantot rezultātus, kas gūti debatēs par valodu mācīšanu imigrantu bērniem un izcelsmes valsts valodas un kultūras mācīšanu mītnes dalībvalstī, un aicina izstrādāt sistēmu, lai ierosinātajos priekšlikumos ņemtu vērā subsidiaritātes un proporcionālītātes principus;

23. no jauna apliecina, ka Eiropas Nodarbinātības un darba mobilitātes tīkls (*EURES*) ir piemērots instruments, kas darba tirgū ļauj nodrošināt pārredzamu, atbildīgu un iedarbīgu līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu; tādēļ ierosina paplašināt *EURES* tīkla aptvērumu, lai Eiropas darba devējiem, kuri meklē darbiniekus ar konkrētu kvalifikāciju, ļautu dibināt kontaktus ar darba meklētājiem no trešām valstīm; ierosina speciālos centrus (gan jau darbojošos, gan tos, kuri vēl jāizveido) vai ES pārstāvniecības trešās valstīs izmantot kā pamatu, lai paplašinātu *EURES* tīklu un nodrošinātu pastāvīgu un paplašinātu konsultēšanu par instrumentiem un atbalstu pašnodarbinātajiem vai par mikrokrēdītu saņemšanu; uzsver, ka Eiropas vajadzība pēc augsti kvalificēta darbaspēka nedrīkstētu izraisīt intelektuālā darbaspēka aizplūšanu no trešām valstīm, attiecīgi radot zaudējumus to strauji augošajai ekonomikai un sociālajai infrastruktūrai;

24. uzskata, ka imigrantiem no tā dēvētajām trešām valstīm ir jābūt tiesīgiem brīvi pārvietoties ES, lai viņi tāpat kā dalībvalstu pastāvīgie iedzīvotāji varētu kā pārrobežu darba ņēmēji strādāt citā dalībvalstī, neizvirzot viņiem prasību iesniegt darba atļaujas pieteikumu, un ka šādiem imigrantiem kā darba ņēmējiem jābūt tiesīgiem pilnīgi brīvi pārvietoties pēc piecu gadu likumīgas uzturēšanās kādā no dalībvalstīm;

25. uzsver, cik svarīgi, pārvaldot darba tirgus vajadzības saskaņā ar Kopienas priekšrocību principu, ir saskaņot darbības starp vietējām un reģionālajām iestādēm, kuras ir īpaši atbildīgas par apmācību, un dalībvalstu un Eiropas mēroga iestādēm; uzsver, ka šāda sadarbība ir priekšnoteikums efektīvai imigrācijas politikas īstenošanai, kas ļautu novērst atsevišķās nozarēs un dalībvalstīs vērojamo darbaspēka trūkumu un nodrošinātu imigrantu efektīvu un pienācīgu integrāciju;

26. aicina Komisiju padarīt informāciju par legālās migrācijas iespējām, kā arī migrantu tiesībām un pienākumiem, ierodoties ES, vēl pieejamāku izcelsmes valstīs;

27. aicina dalībvalstis pienācīgi izmantot ar imigrācijas politiku saistītos Kopienas finansēšanas mehānismus, lai imigrantiem radītu vairāk un labākas darba vietas;

Integrācija

28. uzsver, ka integrācija veicina ES kultūrolo daudzādību un tās pamatā jābūt sociālai iekļaušanai, diskriminācijas novēršanai un vienlīdzīgām iespējām, proti, iespējām piekļūt veselības aprūpei, izglītībai, valodu apmācībai un nodarbinātībai; uzskata, ka integrācijas politikas pamatā jābūt arī piemērotām novatoriskām programmām, un atzīst, ka migrantu integrācijā būtiska loma piemīt vietējām un reģionālajām iestādēm, arodbiedrībām, migrantu organizācijām, kā arī profesionālajām federācijām un asociācijām;

29. atbalsta dalībvalstu, legālo migrantu un starptautiskās aizsardzības saņēmēju centienus integrācijas jomā, ņemot vērā ES un tās dalībvalstu identitāti un to vērtības, piemēram, cilvēktiesības, tiesiskums, demokrātija, iecietība un vienlīdzība, uzskatu brīvība un bērnu obligāta izglītošana; atgādina, ka integrācija ir divpusējs process, kad pielāgošanās ir nepieciešama gan no migrantu, gan uzņemošās valsts iedzīvotāju puses, pamatojoties uz Padomes pieņemtajiem kopējiem pamatprincipiem, un ka šajā procesā var būt noderīga paraugprakses apmaiņa; atzīst, ka integrācija ir grūtāka tajās dalībvalstīs, kuras saskaras ar ievērojamu migrācijas spiedienu to īpašā ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ, tomēr arī šīm valstīm nevajadzētu atteikties no šī integrācijas mērķa; aicina pārējās dalībvalstis sniegt ieguldījumu, lai mazinātu šo spiedienu atbilstīgi solidaritātes principam, veicinot ES dalībvalstīs dzīvojošo starptautiskās aizsardzības saņēmēju integrāciju un vienlaikus sekmējot legālo migrāciju;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

30. uzsver, ka efektīvs integrācijas process ir vislabākais instruments, lai samazinātu neuzticību un aizdomas, kas pastāv vietējo iedzīvotāju un migrantu starpā, turklāt tas ir būtiski svarīgs, lai novērstu jebkādas ksenofobiskas idejas un darbības;
31. mudina izstrādāt savstarpējas mācīšanās mehānismus un paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, lai uzlabotu uzņemošo valstu spējas pārvaldīt savu arvien lielāko daudzveidību, kā arī izveidot kopēju rādītāju sistēmu un atbilstīgu statistikas potenciālu, ko dalībvalstis izmantotu, lai novērtētu imigrācijas politikas rezultātus;
32. atgādina, ka būtisks elements ir to migrantu organizāciju iekļaušana, kurām ir vienreizēja nozīme integrācijas procesā, jo tās sniedz migrantiem demokrātiskās līdzdalības iespējas; aicina dalībvalstis veicināt sistēmas, kas sniedz atbalstu pilsoniskajai sabiedrībai integrācijas procesā, ļaujot migrantiem piedalīties uzņemošās valsts sabiedrības pilsoniskajā un politiskajā dzīvē, politiskajās partijās, arodbiedrībās, kā arī balsot vietējo pašvaldību vēlēšanās;
33. atzinīgi vērtē Komisijas un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas iniciatīvu, kas paredz uzlabot integrācijas politiku saskaņotību, izveidojot Eiropas Integrācijas forumu, kurā piedalās un iesaistās sociālās organizācijas un imigrantu apvienības, lai tā ietvaros apmainītos ar pieredzi un izstrādātu ieteikumus; aicina dalībvalstis saskaņot to integrācijas pasākumus, apmainoties ar valsts integrācijas plānos ietvertu paraugpraksi;
34. aicina Komisiju veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu finansiālu atbalstu imigrantu strukturālajai un kultūras integrācijai, tostarp arī īstenojot tādas ES programmas kā "Mūžizglītība", "Eiropa pilsoņiem", "Jaunatne darbībā" un "Kultūra 2007"; norāda, ka skolotāji vairumā gadījumu nav pietiekami sagatavoti tam, lai klasēs būtu liels skaits migrantu bērnu, un aicina nodrošināt labāku apmācību skolotājiem un atbilstošu finansiālo atbalstu;
35. uzsver, ka skolu programmām un mūžizglītībai ir nozīmīga loma integrācijas procesā, jo tās attīsta spējas, jo īpaši valodu prasmi; uzskata arī, ka netraucētai dalībai mācību un mūžizglītības programmās vajadzētu būt jaunieradušos imigrantu tiesībām un iespējai;
36. aicina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk veicināt diskriminācijas novēršanas politiku, tostarp to, ko īsteno valsts iestādēs;
37. aicina dalībvalstis ievērot un atbalstīt atbilstošās direktīvas: Padomes Direktīvu 2000/78/EK ⁽¹⁾, 2000/43/EK ⁽²⁾ un 2004/113/EK ⁽³⁾, kuru mērķis ir cīnīties pret diskrimināciju;
38. aicina dalībvalstis ratificēt Starptautisko konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību, ko 1990. gada 18. decembrī pieņēma ANO Ģenerālā asambleja ⁽⁴⁾;
39. aicina Komisiju apkopot ar dzimumu atšķirībām saistītus datus par imigrāciju ES un šo datu analīzi uzticēt Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtam, lai labāk noteiktu imigranšu īpašās vajadzības un problēmas, kā arī vispiemērotākās metodes viņu integrēšanai uzņemošo valstu sabiedrībā;
40. aicina dalībvalstis, izstrādājot integrācijas politiku, pienācīgā veidā ņemt vērā dzimumu dimensiju, kā arī migrantu sieviešu īpašo situāciju un vajadzības;
41. aicina dalībvalstis nodrošināt imigranšu pamattiesību ievērošanu neatkarīgi no tā, vai viņu statuss ir likumīgs vai nē;

⁽¹⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

⁽³⁾ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

⁽⁴⁾ A/RES/45/158.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

42. aicina dalībvalstis atbalstīt imigrantēm paredzētas informatīvas kampaņas, kuru mērķis ir informēt šīs sievietes par viņu tiesībām, izglītības iespējām, valodu apmācību, profesionālo apmācību un piekļuvi darba tirgum, un nepieļaut piespiedu laulības, sieviešu dzimumorgānu sakropļošanu un citus emocionālās un fiziskās iespaidošanas veidus;

Drošība un imigrācija

Integrēta robežu pārvaldība

43. uzsver, ka jāizstrādā visaptverošs ģenerālplāns, kurā būtu noteikti ES robežu pārvaldības stratēģijas vispārējie uzdevumi un uzbūve, ietverot detalizētu izklāstu par to, kā gūt maksimālu labumu no visām šīs jomas saistītajām programmām un sistēmām; uzskata, ka, izstrādājot ES robežu pārvaldības stratēģijas uzbūvi, Komisiju vajadzētu vispirms izanalizēt dalībvalstīs darbojošos robežu pārvaldības sistēmu efektivitāti, lai panāktu šo sistēmu optimālu sinerģiju, kā arī sniegtu papildu informāciju par ES integrētās robežu pārvaldības jauno ierosināto sistēmu (ieceļošanas/izceļošana, elektroniskā ceļošanas atļauju sistēma, automatizētā robežkontrole un reģistrēto ceļotāju programma) izmaksu lietderību;

44. uzsver, ka integrētas robežu pārvaldības mērķim vajadzētu būt panākt līdzsvaru starp aizvien lielāka cilvēku skaita brīvu pārrobežu pārvietošanos un lielākas drošības nodrošināšanu Eiropas pilsoņiem; nenoliedz, ka datu izmantošana sniedz nepārprotamas priekšrocības; tajā pašā laikā uzskata, ka sabiedrības uzticēšanos valdības rīcībai var saglabāt vienīgi tad, ja tiek nodrošināta pietiekama datu aizsardzība, uzraudzība un kompensācijas mehānismi;

45. aicina novērtēt, kādas ir iespējas ieviest integrētu, četru līmeņu pieeju, lai pārbaudes tiktu sistemātiski veiktas katrā posmā, imigrantiem dodoties uz Eiropas Savienību;

46. uzsver, ka ES robežu stratēģija ir jāpapildina arī ar konkrētiem pasākumiem, kuru mērķis ir stiprināt trešo valstu robežas saistībā ar Āfrikas un ES partnerību un Eiropas kaimiņattiecību politiku (Austrumu partnerība, *EUROMED*);

47. aicina aizstāt pašreizējās valstu Šengenas vīzas ar vienādām Eiropas Šengenas vīzām, kas nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem vīzu pieteikumu iesniedzējiem; vēlas saņemt informāciju par precīzu laika grafiku un detalizētu informāciju gan par Komisijas politisko pētījumu, gan tehnisko pētījumu, kurā tiks analizētas tās sistēmas īstenošanas iespējas, praktiskās sekas un ietekme, kas prasītu, lai trešo valstu valstspiederīgie pirms došanās uz ES teritoriju, saņemtu elektronisku atļauju (Elektroniskā ceļošanas atļauju sistēma, *ESTA*); aicina uzlabot dalībvalstu konsulātu sadarbību un pakāpeniski izveidot kopīgus konsulāros dienestus, kuri izsniegtu vīzas;

48. aicina Padomi pieņemt mehānismus, kuru pamatā ir dalībvalstu solidaritāte, lai tādējādi sadalītu slogu, ko rada robežu uzraudzība, un saskaņotu dalībvalstu politiku;

Nelegālā migrācija

49. uzskata, ka efektīva nelegālās imigrācijas apkarošana ir būtisks aspekts visaptverošā ES migrācijas politikā, un tādēļ pauž nožēlu, ka efektīvu lēmumu pieņemšanu šajā jomā kavē dalībvalstu nepietiekamā spēja patiesi sastrādāties kopīgu interešu labā;

50. pauž satraukumu par cilvēcisko traģēdiju, kas rada nelegālā migrācija pa jūras maršrutiem, jo īpaši pie Eiropas Savienības dienvidu jūras robežas, kad cilvēki laivās pamet Āfrikas krastus un dodas bīstamā ceļojumā uz Eiropu; uzstājīgi aicina nekavējoties rīkoties, lai uz visiem laikiem pārtrauktu šo cilvēcisko traģēdiju, kā arī pastiprināt dialogu un sadarbību ar izcelsmes valstīm;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

51. atgādina, ka nelegālo imigrāciju bieži organizē kriminālie tīkli, kuri līdz šim bijuši efektīvāki nekā kopēja Eiropas darbība; ir pārliecināts, ka šādi krimināli grupējumi ir atbildīgi par vairākiem simtiem cilvēku, kuri katru gadu zaudē dzīvību jūrā; atgādina, ka saskaņā ar starptautiskajām saistībām dalībvalstis ir līdzatbildīgas par dzīvību glābšanu jūrā; tādēļ aicina Komisiju un Padomi divkārtot centienus cīņā pret organizēto noziedzību, cilvēku tirdzniecību un kontrabandu, kas notiek vairākās vietās ES, un jo īpaši mēģināt likvidēt visus šo tīklus, cīnoties ne vien pret cilvēku pārvadātājiem, kuriem ir galvenā redzamā loma, bet arī pret tiem, kuri, atrodoties piramīdas virsotnē, gūst vislielāko labumu no šīm noziedzīgajām darbībām;
52. aicina Komisiju tranzīta un izcelsmes valstīs pastiprināt izpratnes veicināšanas programmas par nelegālās imigrācijas draudiem;
53. atzinīgi vērtē jauno direktīvu, ar ko nosaka sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli, un uzskata, ka tas ir efektīvs instruments, lai ierobežotu migrējošo darba ņēmēju izmantošanu un samazinātu šī faktora —kas ir viens no galvenajiem nelegālās imigrācijas veicinātājiem —pievilcību;
54. mudina dalībvalstis nekavēties un transponēt jauno direktīvu, kas paredz sodus tiem darba devējiem, kuri pieņem darbā nelegālos imigrantus;
55. uzskata, ka ir būtiski pastiprināt dialogu ar izcelsmes valstīm un noslēgt sadarbības nolīgumus ar šīm valstīm, lai likvidētu šo necilvēcīgo un katastrofālo nelegālās migrācijas fenomenu;
56. uzskata, ka, neskatoties uz atkārtotu budžeta līdzekļu palielināšanu pēc Parlamenta īpaša lūguma, Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (FRONTEX) vēl nespēj nodrošināt efektīvu Eiropas Savienības ārējo robežu kontroles pasākumu koordināciju, jo šīs aģentūras pilnvaras ir ierobežotas un nepietiekami tiek iesaistītas trešās valstis, jo īpaši līdz šim īstenotajās jūras operācijās;
57. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu par priekšlikumu pārskatīt FRONTEX pilnvaras un uzskata, ka tās nepieciešams nekavējoties nostiprināt, jo īpaši paplašinot tās koordinācijas spējas un spēju saskaņot pēc attiecīgo dalībvalstu lūgumu pastāvīgo misiju darbību teritorijās, kuras saskaras ar lielu migrācijas spiedienu, kā arī tās spēju iesaistīt trešās valstis; uzskata, ka uzsvars jāliek arī uz FRONTEX risku analīzes veikspēju un spēju savākt informāciju;
58. uzskata, ka FRONTEX vajadzīgi pietiekami līdzekļi un ne tikai finanšu līdzekļi, lai tā īstenotu savas pilnvaras jēgpilnā veidā, un aicina ieviest jaunās tehnoloģijas, lai apkarotu nelegālo imigrāciju, turklāt mudina dalībvalstis veicināt tehnisko līdzekļu apvienošanu un Komisiju sagatavot tiesību aktu priekšlikumus, lai noteiktu obligātu solidaritāti līdzīgi tam, kā tas noteikts attiecībā uz ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienībām (RABITs);
59. aicina FRONTEX un Komisiju veikt pētījumu, lai izvērtētu FRONTEX iespējas iegūt pašai savu aprīkojumu un lai novērtētu, kas ir nepieciešams FRONTEX jūras operācijas uzlabošanai, tās, iespējams, pārveidojot par ES krasta apsardzi, neskarot dalībvalstu īstenoto kontroli uz to robežām;
60. uzskata, ka FRONTEX var būt pilnīgi efektīva, ja paplašina papildu darbības, tādas kā atpakaļuzņemšana un sadarbība ar trešām valstīm; aicina Komisiju šajā sakarā atbalstīt FRONTEX;
61. atbalsta FRONTEX specializētu biroju izveidi, lai ņemtu vērā un labāk novērtētu īpašo situāciju pie robežām, kuras ir īpaši apdraudētas, jo īpaši pie sauszemes robežām austrumos un jūras robežām dienvidos;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

62. atzīmē, ka gan atšķirības juridisko terminu interpretācijā un starptautisko jūras tiesību interpretācijā, gan arī atšķirības valsts tiesību aktos un procedūrās ir kavējušas *FRONTEX* operācijas; aicina veikt visaptverošus pētījumus, lai atrastu kopīgu pieeju un novērstu pretrunīgās atšķirības valsts tiesību aktos un procedūrās;
63. aicina īstenot plašu un pastāvīgu sadarbību starp *FRONTEX* un valsts iestādēm un aģentūrām;
64. aicina turpināt attīstīt *EUROSUR* koncepciju, cita starpā uzlabojot darbību saskaņošanu starp dalībvalstīm;
65. atzīmē, ka zvejnieki, privātie kuģi un privātie darba ņēmēji jūrā bieži vien saskaras ar nelegāliem imigrantiem, pirms šos imigrantus ir atklājuši valsts jūras spēki; uzsver, ka šīs personas precīzāk jāinformē par starptautiskajās tiesībās paredzētajiem pienākumiem palīdzēt imigrantiem briesmu gadījumā, kā arī aicina ieviest kompensācijas mehānismu, kas jāizmanto, ja zaudēts darbs glābšanas operāciju dēļ;
66. uzsver — lai ieviestu konkrētus instrumentus nelegālās imigrācijas apkarošanai ES līmenī, acīmredzami ir nepieciešami uzticami statistikas dati, un aicina Komisiju veikt vajadzīgos pasākumus, lai sniegtu šos statistikas datus;

Atgriešanās

67. uzskata, ka migrantiem, kuri nevar pretendēt uz starptautisko aizsardzību un kuri nelegāli uzturas dalībvalstu teritorijā, jāliek atstāt Eiropas Savienības teritoriju; šajā sakarībā atzīmē Atgriešanas direktīvas pieņemšanu un aicina dalībvalstis, transponējot šo direktīvu, saglabāt labvēlīgākus noteikumus, kas jau noteikti to valsts tiesību aktos; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka atgriešana tiek veikta, ņemot vērā tiesību aktus un iesaistīto cilvēku cieņu, dodot priekšroku brīvprātīgai atgriešanai;
68. aicina atvērtā un slēgtā tipa izmitināšanas centros izveidot atgriešanās konsultāciju dienestu sistēmu, ko varētu izmantot kā kontaktpunktu personām, kuras vēlas uzzināt vairāk par palīdzību, ko var saņemt atgriešanās gadījumā;
69. aicina Komisiju izcelsmes valstīs ieviest sociālās un profesionālās reintegrācijas uzraudzības un atbalsta mehānismus migrantiem, kuri ir atgriezušies;
70. aicina dalībvalstis to atpakaļuzņemšanas politiku pielāgot kopējai politikai, nevis divpusējiem nolīgumiem;
71. aicina saistībā ar atpakaļuzņemšanas nolīgumiem apspriežu laikā ar trešām valstīm regulāri informēt Parlamentu un tā kompetentās komitejas par progresu un jebkuriem šķēršļiem, ar ko saskaras sarunās iesaistītās puses;
72. aicina Komisiju nodrošināt, lai dalībvalstis noslēgtu tikai divpusējus atpakaļuzņemšanas nolīgumus ar trešām valstīm, kuras pilnībā nodrošina atpakaļ uzņemto personu cilvēktiesību ievērošanu un kuras parakstījušas 1951. gada Ženēvas Konvenciju;
73. aicina Komisiju nodrošināt, ka trešās valstis efektīvi pilda saistības par to savu valstspiederīgo atpakaļuzņemšanu, kuri ES teritorijā uzturas nelegāli, kā tas paredzēts 2000. gada 23. jūnija Kotonū nolīguma 13. pantā; aicina nostiprināt šos noteikumus sarunu laikā par jauno ĀKK valstu (Āfrikas, Karību un Klusā okeāna valstis) nolīgumu;
74. uzsver Eiropas līmeņa atgriešanas politikas nepieciešamību, savstarpēji atzīstot atgriešanas lēmumus; mudina dalībvalstis ciešāk sadarboties, lai īstenotu atgriešanu un stiprinātu *FRONTEX* lomu kopējās atgriešanas darbībās;

Tresdiena, 2009. gada 22. aprīlis

75. aicina stiprināt sadarbību, tostarp konsulāro sadarbību, ar izcelsmes un tranzīta valstīm, lai veicinātu atpakaļuzņemšanas procedūras, un aicina Komisiju izvērtēt esošos atpakaļuzņemšanas nolīgumus, lai veicinātu to īstenošanu un gūto pieredzi izmantotu sarunās par turpmākiem nolīgumiem;

76. aicina Padomi apsvērt tiesību normu ieviešanu, lai izveidotu Eiropas izceļošanas dokumentu, ko izsniegtu trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri dalībvalstī uzturas nelegāli, tādējādi veicinot atpakaļuzņemšanu trešās valstīs; jāveic pasākumi, lai Eiropas izceļošanas dokumentu iekļautu ES atpakaļuzņemšanas nolīgumos, to padarot par saistošu attiecīgajām trešām valstīm;

Solidaritāte un imigrācija

Darbību saskaņošana starp dalībvalstīm

77. pauž dziļu nožēlu, ka dalībvalstis nav pietiekami solidarāras, saskaroties ar pieaugošo imigrācijas problēmu; aicina steidzami pārskatīt Solidaritātes un migrācijas plūsmu pārvaldības vispārējo programmu 2007.–2013. gadam ⁽¹⁾ un tās četrus finanšu instrumentus tā, lai tie atspoguļotu jauno realitāti, kas veidojas, pieaugot migrācijas spiedienam, un tos lietotu steidzamu uzdevumu risināšanai, piemēram, masveida migrācijas pieplūdumu gadījumos;

78. atzīmē saistības, kuras dalībvalstis uzņemas saistībā ar nepieciešamību pēc solidaritātes iepriekšminētajā Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā; ļoti atzinīgi vērtē tāda brīvprātīgā sloga dalīšanas mehānisma iekļaušanu, kurš veicina starptautiskās aizsardzības saņēmēju pārvietošanu ES iekšienē no dalībvalstīm, kas saskaras ar specifisku un nesamērīgu spiedienu uz savas valsts patvēruma sistēmu īpašas ģeogrāfiskas vai demogrāfiskas situācijas dēļ, uz citām dalībvalstīm, un aicina dalībvalstis īstenot šīs saistības; atzinīgi vērtē arī EUR 5 miljonu piešķiršanu ES 2009. gada budžetā šim mērķim Eiropas Bēgļu fondā; tomēr pieprasa ieviest saistošus instrumentus; aicina Komisiju nekavējoties īstenot šo mehānismu un tūlīt sagatavot tiesību aktu priekšlikumus, lai izveidotu šādu patstāvīgu Eiropas līmeņa mehānismu;

79. atzinīgi vērtē Dublīnas regulas pārstrādāšanu un ierosinātos noteikumus par mehānismu, lai pārtrauktu šīs regulas ietvaros īstenotās pārsūtīšanas, ja pastāv bažas, ka to rezultātā atbildīgajās dalībvalstīs pieteikuma iesniedzējiem netiek piemēroti atbilstīgi aizsardzības standarti, jo īpaši uzņemšanas nosacījumu un patvēruma procedūru pieejamības ziņā, kā arī gadījumos, kad šādas pārsūtīšanas palielina slogu tām dalībvalstīm, kuras saskaras ar nesamērīgu spiedienu, jo īpaši to ģeogrāfiskā un demogrāfiskā stāvokļa dēļ; tomēr uzsver — ja netiks ieviests visām dalībvalstīm saistošs divkārtšs instruments, šie noteikumi galu galā drīzāk būs politisks paziņojums, nevis efektīvs instruments, lai būtiski atbalstītu dalībvalstis;

80. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu pārstrādāt regulu par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas Eurodac izveidi un atgādina dalībvalstīm par to pienākumu noņemt pirkstu nospiedumus un nosūtīt datus atbilstīgi pašreizējai Eurodac regulai; uzskata, ka biometriskie dati, piemēram, pirkstu nospiedumi, jāizmanto, lai palielinātu robežkontroles operāciju efektivitāti;

Sadarbība ar trešām valstīm

81. pauž nožēlu, ka sadarbība ar trešām valstīm nav sniegusi pietiekamus rezultātus, kā īpašu izņēmumu minot Spānijas sadarbību ar trešām valstīm, piemēram, Senegālu un citām valstīm Subsahāras Āfrikā un Ziemeļāfrikā; aicina sniegt mērķtiecīgu atbalstu tranzīta un izcelsmes trešām valstīm, lai tām palīdzētu izveidot efektīvu robežu pārvaldības sistēmu, robežu pārvaldības palīdzības misijās šajās valstīs iesaistot FRONTEX;

82. atgādina Komisijai, Padomei un dalībvalstīm, ka ir svarīgi turpināt dialogu, kas uzsākts ar izcelsmes un tranzīta valstīm, tādējādi turpinot ES un Āfrikas ministru konferences par migrāciju un attīstību, kuras notika Tripolē, Rabātā un Lisabonā;

⁽¹⁾ COM(2005)0123.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

83. aicina ieviest tos politikas instrumentus, kas izstrādāti saistībā ar "Vispārējo pieeju migrācijai" ⁽¹⁾ un 2006. gadā uzsāktā Rabātas procesu migrācijas un attīstības jomā, kā arī ES un Āfrikas partnerību migrācijas, mobilitātes un nodarbinātības jomā, par kuru tika panākta vienošanās 2007. gada decembrī Lisabonā;
84. uzsver attīstības politikas nozīmi izcelsmes vai tranzīta trešās valstīs, jo tas ir instruments imigrācijas problēmu risinājumam pašos pamatos; aicina uzlabot koordināciju starp Eiropas Savienības imigrācijas politiku un attīstības politiku, pilnībā ņemot vērā stratēģiskos mērķus, piemēram, Tūkstošgades attīstības mērķus;
85. tomēr konstatē, ka attīstības politika nevar būt vienīgā alternatīva migrācijai, jo nav iespējams nodrošināt uz solidaritāti balstītu attīstību bez pastāvīgas mobilitātes;
86. aicina stiprināt sadarbību ar Starptautisko Migrācijas organizāciju (SMO) un citām starptautiskām organizācijām, izveidojot jaunus reģionālus birojus jutīgās zonās, kur jāsniedz praktiska palīdzība, tostarp saistībā ar legālo migrāciju vai migrantu brīvprātīgu atgriešanos;
87. uzsver, cik svarīgi ir izveidot migrācijas informācijas un pārvaldības centrus, līdzīgus tam, kuru 2008. gada oktobrī atklāja Mali; uzskata, ka šādi centri ievērojami sekmētu migrācijas problēmu risināšanu, jo tie cīnītos pret grūtībām, ar kurām saskaras potenciālie migranti, migranti, kuri atgriežas izcelsmes valstī, kā arī Eiropas Savienībā dzīvojošie migranti; aicina Komisiju sniegt vajadzīgo informāciju par projektiem, kas paredz citu centru izveidi ES un Āfrikas partnerības ietvaros, un aicina Komisiju izskatīt iespējas izveidot šādus centrus Austrumu reģiona kaimiņvalstīs;
88. uzsver, ka visos nolīgumos ar izcelsmes un tranzīta valstīm jābūt sadaļam par sadarbību imigrācijas jomā, un aicina veidot tālejošu politiku ar trešām valstīm policijas un tiesu iestāžu sadarbības jomā, lai cīnītos ar starptautiskajām kriminālajām organizācijām, kuras nodarbojas ar cilvēku tirdzniecību, un lai iesaistītās personas nodotu tiesai, piesaistot Eiropolu un *Eurojust*; aicina Komisiju arī pastiprināt atbalstu, tostarp finanšu un tehnisko palīdzību trešām valstīm, lai izveidotu ekonomiskos un sociālos apstākļus, kas novērš nelegālo imigrāciju, ar narkotikām saistītu darbību un organizēto noziedzību;
89. aicina Komisiju sekmēt sarunas par vispārējiem Eiropas nolīgumiem, kas līdzīgi ar Kaboverdi parakstītajam nolīgumam, lai panāktu progresu vispārējās sarunās, ko Komisija risina ar Maroku, Senegālu un Lībiju, kā arī sekmēt nolīgumu noslēgšanu ar galvenajām imigrantu izcelsmes valstīm;
90. aicina atbalstīt trešās valstis, kas izstrādā savu valsts tiesisko regulējumu un veido imigrācijas un patvēruma sistēmas, pilnībā ievērojot starptautiskās tiesības, kā arī aicina tranzīta trešās valstis parakstīt un ievērot 1951. gada Ženēvas Konvenciju;
91. aicina dalībvalstis apsvērt jautājumu par "vides bēgļiem" — migrantiem, kurus patlaban nevar uzskatīt par ekonomiskiem migrantiem un kuri nav atzīti arī par bēgļiem atbilstīgi Ženēvas Konvencijai;

*

* *

92. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ COM(2006)0735.